

[Glistrup]

ve politik, den politik, der kan redde Danmark. Ikke noget med, som VK-politikken, at der kommer nogle almindelige, linde vendinger, men helt præcist udformet i vores alternative åbningstale med de 119 lovændringsforslag, som skulle gennemføres. Den kom den 6. oktober 1981, og det var den realistiske, den virkelige åbningstale af 6. oktober 1981 – modsat den, vi hørte her fra denne talerstol, som jo i den grad var en virkelighedsflugt, som ikke havde noget som helst at gøre med realiteterne i Danmark.

Når der nu er sagt disse centrale og væsentlige ting om statsministerens åbningstale, skal det dog også fastslås, at der i hvert fald var et enkelt afsnit, som var ganske udmærket i den tale, og det var det afsnit, der drejede sig om pensionisterne. Det var dejligt at høre, at man nu her i valgåret vil til at gennemføre det forslag, som fremskridtspartiet kæmpede for sidste år, om skattefrihed for enlige pensionister.

Sidste år kulede socialdemokratiet m. fl. forslaget ned, for dengang var det ikke valgår, dengang vi forhandlede om, hvorvidt enlige pensionister skulle betale skat for 1981. Derfor sagde socialdemokratiet nej til fremskridtspartiets forslag dengang. Men nu kan socialdemokraterne bruge pensionisterne. Vi har kun godt en måned til valget, og nu skal forslaget paces igennem på 3 dage i næste uge her i folketinget – det forslag fra fremskridtspartiet, som man stemte ned sidste år. Det er selvfølgelig varmere at se, at regeringen nu har fået det med.

Det er rart at se, at regeringen også har fået andre tiltag med denne gang for at hjælpe pensionisterne. Men vi skal videre frem. Med de forhøjelser af varmepriserne, som regeringen har påført pensionisterne med afgiftsforhøjelser, med prisforhøjelser hele vejen igennem, med kronenedskæringer, som jo bevirker, at olien, der skal købes i dyre dollars, bliver så meget dyrere, er det nødvendigt, at pensionisterne får den varmehjælp, statsministeren talte om, men vi skal videre frem.

Pensionistområdet er vigtigt, ja, så vigtigt, at det er det næstvigtigste udgiftsområde overhovedet inden for den offentlige sektor. Det allervigtigste, sundhedsområdet, havde statsministeren meget lidt at sige om. Han havde kun nogle små, sure, typisk socialdemokratiske opstød om, at man nu skulle ha-

ve et nyt forbud, et forbud mod, at man skulle kunne lave private sygehuse. Hvad i alverden skal vi dog med et sådant nyt forbud? Det er jo sådan, at på grund af den socialdemokratiske nedskæringspolitik, der er skabt på dette område – i kraft af, at man skal bruge pengene til så mange overflødige ting for det socialdemokrati, der nu har sidet alt for længe ved magten – er der kommet venteliste på venteliste rundt omkring på vores sygehuse. Vi skal da kun være lykkelige, hvis vi kan få en håndsrækning fra nogle private sygehuse, hvor nogle af de mennesker, der selv har sparet penge op til det, kan hoppe ud af ventelisten og komme over og blive behandlet. Dermed giver de plads for, at andre, der står på de socialdemokratiske skabte ventelister til sygehusene, kan komme ind og få en behandling hurtigere.

Den idé fra socialdemokratiets side er lige så fejlagtig som så mange andre ideer, man har kørt med. Indekslåneordningen, for at tage et andet eksempel. Det har været typisk her i debatten, som jo går på den fuldstændig sædvanlige melodi, at man bare skal skubbe vanskelighederne ud i fremtiden, sådan som socialdemokratiet hele tiden bare har skubbet og skubbet og skubbet vanskelighederne ud, så vore børn og børnebørn får et forfærdeligt Danmark at leve i.

Statsministeren plejer altid at fremhæve, at vi lever i et godt og et rigt land, og det er rigtigt, men det skyldes forhold, som bestemt ikke er statsministerens fortjeneste. Det skyldes for det første, at vi har haft nogle dygtige politikere i denne sal – Stauning, Bramsnæs, H. C. Hansen – som har formået at skabe et grundlag for et virkelig godt Danmark at leve i. Det er det, som vi tærer på nu, hvor statsministeren er med til at spise og spise af kapitalen.

Når man bare skaber gæld, gæld og gæld – hvad enten det er den indenlandske eller den udenlandske gæld – vil det føre til, at vore børn og børnebørn skal til at arbejde i milliarder af timer uden at få noget som helst andet udbytte af det, end at de får en lap papir, en kvittering for, at de har betalt renter og afdrag på den gæld, som blev skabt i statsminister Anker Jørgensens tid. Det skal de have oven i de andre problemer, de kommer til at tumle med. Det er simpelt hen noget, som vi ikke kan være bekendt, at det skal gå på denne måde.